REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30.*
Scrisori nefrancate nu se primesc.—Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURÎ de ANUNȚURÎ:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banî pentru o publicare. — Publicărî mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunî 12 cor., pe trei lunî 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francî, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorî.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare. Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunî 10 cor., pe trei lunî 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunî 12 c., pe trei lunî 6 coróne. — Un esemplar 10 banî. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 74. Brașov, Lunî-Marțî 2 (15) Aprilie. 1902.

Cine a spart solidaritatea?

V.

Așa ḑișii tribuniștî au pretins așa-dér la conferența din 1892 să se voteze nominal asupra propunerei lor ca „memorandul sĕ fie presentat fără amânare“. Ei au mai adaus la acéstă propunere, făcută în ședința secretă a comisiunei, încă și declararea categorică, că orî-ce ar decide comisiunea, ei vor pretinde *votare nominală* asupra ei în *conferența publică*.

In decursul desbaterei s'au ridicat vocî, carî au arătat marele inconvenient al unei ast-fel de procederî. Dintre acestea vom releva părerea directorului „Gazetei Transilvaniei“, care va pune în lumina adevĕrată și învinuirile, ce i-le fac contrarii sĕi. Dênsul a ḑis între altele:

„...Este absurd și numai a ne gândi, că am puté întreprinde un pas ca acela al adresărei la corónă fără ca sĕ fim pe deplin înțeleșî noi între noi... Cei ce prin pretensiunea de a-se face votare nominală într'o cestiune ca acésta, provócă desbinarea, iau cea mai gravă rĕspundere asupră-le înaintea națiunei. Trebue sĕ preferim mai bine a lua cu totul dela ordinea ḑilei afacerea memoriului, decât ca din causa lui sĕ se producă neînțelegerî în partid“...

„...Problema nóstră de căpetenie este de a-ne concentra și organisa înăuntru cu ajutorul unei conducerî înțelepte și omogene, din sînul căreia sĕ fie stîrpităpolomida zizaniilor și a intrigelor“... („G. T.“ Nr 77 din 1892).

In fine propuse, ca după-ce în cestiunea memoriului se impune cea mai strînsă solidaritate, conferența séu sĕ revină asupra hotărîrei primitive dela 1887*) séu, décă nu se va puté stabili o înțelegere, cestiunea sĕ se aducă înaintea unei nouĕ conferențe, care sĕ fie de cu vreme pregătită pentru a puté delibera în deplină cunoscință de causă.

Dér matadorii grupului nu erau de loc preocupațî de grija ce urmărî póte avé pasul pripit, pentru care însistau atât de mult. Pregătire, chibsuire, abnegare pentru a nu periclita marile interese ale bunei înțelegerî între frațî tóte acestea erau pentru ei nimicurî, „mĕrunțișurî vanitóse“. Ceea ce-i preocupa era de-a pune capĕt c'un minut mai curênd acelei solidarităță „plictisitóre“ care, décă eșia învingĕtóre și la conferența din 1892, ar fi luat grupului tótă rĕsuflarea și i-ar fi făcut cu totul imposibil de a-se ilustra în fruntea partidului cu cunoscutele sale nechibsuințe.

Propunerea lui E. Brote pentru „neamânata așternere“ a căḑut în comisiunea de 40. Avea sĕ urmeze decî ca cei rĕmașî în minoritate sĕ céră a se vota din nou asupra propunerei lor în conferența publică.

Nimenî în conferență n'a fost în principiu contra memoriului. Numai asupra timpului șî-a modului de procedere au fost divergențe de opiniunî, însĕ divergențe de mare însemnătate, căcî *nu era permis* a se face o eróre la un astfel de pas, fiind-că el avea de scop a aduce o ușurare, un folos óre-care poporului asuprit, nu însĕ a agrava și mai mult situațiunea lui politică.

Cu tóte acestea, avênd în vedere tactica urmată de consorțiul Slavicî-Brote-Lucaciŭ-Coroianu, o votare demonstrativă în ședința plenară și publică ar fi fost esploatată de acest consorțiu pentru a pune în evidență lealitatea ómenilor, carî „nu șî-au întors fața din spre Viena“, față cu nelealĕ purtare a pretinșilor antidinasticî, kossuthiștî și rusofilî, încă și mai mult decât s'a întêmplat, dupăce la propunerea plină de tact a d-lui Dr. A. Mocsonyi votarea nominală cerută de „tribuniștî“ s'a făcut într'o ședință secretă a delegaților conferenței.

Ca sĕ nu se cufunde „Tribuna“ cu „grup“ cu tot, era hotărît în sfatul acestuia sĕ se provóce scisiunea *pe față* în partid.

Décă acéstă scisiune a fost împiedecată și îndefinitiv ne-am ales numai cu-o scisiune în comitetul partidului, causa este bunul simț național și abnegarea acelora, carî sunt învinuițî, că ar fi călcat solidaritatea.

---

*) Hotărîrea conferenței dela 1887 de a-se aduce la cunoscința corónei motivele cele adevĕrate ale atitudinei poporului român față cu alegerile dietale, prin carî motive se se combată denunciările și calumniările inimicilor causei nóstre.

Delegațiunile austro-ungare sunt convocate pe ḑiua de 6 Maiŭ în Budapesta.

Politica Balcanică. Se telegrafézä din Viena: Contele Bülow, cancelarul imperiului german, a avut lungî intrevederî, întâiŭ cu împĕratul Francisc Iosif și apoi cu contele Goluchowskî, ministrul de esterne al Austro-Ungariei. In convorbirile ce au avut loc cu acéstă ocasie, s'a discutat pe larg cestiunea balcanică și atitudinea marilor Puterî în casul unor eventuale turburărî în Balcanî. Cancelarul Bülow a declarat, între altele, că Germania are tótă încrederea în acțiunea și atitudinea Austriei în ce privesce politica balcanică.

Nota Bulgariei către marile Puterî. In Sofia circulă svonul, că guvernul bulgar a adreset marilor Puterî o notă prin care protestă în contra confirmării Mr. Firmilian, ca episcop la Ueskueb, relevând tot-deodată, că acéstă numire a produs o escitațiune în populațiunea bulgară din Macedonia.

Terórea bulgară din Macedonia. *„Kolnische Zeitung“* află din Constantinopol, că o adevĕrată terórе domnesce printre populațiunea musulmană din Macedonia de Sud, în urma asasinărei a trei Turcî și a unui copil de către o cétă de revoluționarî bulgarî. Sunt temerî seriόse, ca populațiunea turcă sĕ nu se dedea la acte de represalii contra Bulgarilor.

Dela congresul studențesc din Roma.

Discursul d-lui Orănescu.

Tînĕrul student al universitații din Bucurescî, *Orănescu*, care deja s'a distins și pe terenul ḑiaristicei în direcțiune națională, oferindu-ne astfel un binefăcĕtor contrast față cu mulțî dintre colegii sĕi, pe carî în recentul trecut îi atinsese vêntul veștejitor al cosmopolitismului, ca delegat al studențimei române a justificat pe deplin speranțele legate de dênsul încă de pe timpul când era elev al liceului real din *Brăila*. Étă în traducere frumosul discurs, pe care d-l Orănescu la pronunțat la congresul societății „Corda Fratres“ în limba francesă:

Domnilor și scumpî colegî!

Am venit de pe țĕrmurile Dunărei, din văile și colinele Carpaților, noi carî suntem de-asemenea urmașî glorioșilor voștri străbunî.

Am venit sĕ vĕ aducem cele mai frumóse florî, carî cresc pe câmpiile românescî, simțĕmintele dragostei frățescî, care n'a încetat și nu va înceta nicî-odată de a palpita pe acéstă insulă latină, care trăesce încă și va trăi pururea, la porțile Orientului, in mijlocul unui Ocean, a unui mosaic de popóre strĕine.

Am venit sĕ ne împrospĕtăm sufletele în sfântul altar, care ne-a dat viéța, în sfânta Italie.

Am venit sĕ ne închinăm înaintea urmelor măreṭului sĕu trecut, fiind-că el e și al nostru.

Am venit sĕ îmbrățișăm acest pămênt frămêntat cu sângele și ósele strămoșilor voștri și ale strămoșilor noștri.

Am venit sĕ salutăm gloria presentă, pe tine popor italian, pe voi, frațî și colegî italienî, pe representanții sanctuarelor civilisației, diamant strălucit al corónei măreției scumpei vóstre patrii și a scumpei nóstre mame.

Am venit se vĕ salutăm aicî, în centrul latinității, la luminile celui mai puternic sóre, care a strălucit vr'odată printre civilisațiile trecute și presente.

Sĕ vĕ salutăm în numele studenților universitarî românî, în numele acelui tineret, care represintă sentimentele și năsuințele unui neam.

Prin glasul nostru nu grăesce o țéră, ci un popor întreg, și nu numai vouĕ fraților și colegî, dér unui popor întreg, fiindcă voi sunteți espresia cea mai elocventă a națiunei italiene.

Ai noștri ne-au petrecut la plecare cu urale, și cu lacrimî în ochî v'au trimis frățésca lor salutare.

Erau lacrimile unei blânde iubirî a unui popor, în sufletul căruia consciința originei sale este încă vie, nicî mai mare, nicî mai mică decât odinióră, fiind-că printre vécurî el n'a fost decât unul și pururea același impunĕtor prin credința și puternica-i convingere, vrednic prin manifestările sale civilisate.

In aceste clipe, poporul carpatic, în vibrațiunea cugetării lui, însoțesce pe fiiî sei veniți sĕ vĕ aducă înflăcăratele lor cuvinte de iubire.

Noi avem aci fericirea de a-ne adăpa la isvórele bunătățeî mamei nóstre, ei sufer de nostalgia îndepărtărei, gândindu-se la sórta ce i-a smuls dela sînul mamei lor.

Dér fii mândră, mamă glorióså, fiindcă fiiî tei au fost vrednicî și viteze sentinele a menirei ce le-ai dat.

Valurile dușmane nu i-au nimicit, ei stau necontenit acolo, unde i-ai așeḑat, și după-ce — în trecutul veacurilor întunecate de valurile barbare — ei au apĕrat două civilisații, cea romană și cea bizantină, **lăsând** cu jertfa sângelui lor Occidentului timpul de a-șî completa civilisația lui, și aḑî încă, în mijlocul durerilor ce le turbură sufletele, ei îșî urméză menirea de factorî ai civilisației și ai păcei.

Și cum ar face óre altfel, decât tine, mamă înțeléptă? Și care altul călĕuza lor, décă nu faptele tale? Sufletul tĕu, Italia, trăesce pe țĕrmurele Dunărei și în văile Carpaților. Limba ta rĕsună acolo în ecourile durerilor, în legî și obiceiurî, în tot ce alcătuesce esența specifică, quitesența unei națiunî. Tu trăescî, precum trăesc părinții în fiiî lor.

Și décă este așa, cine s'ar puté mira de faptul, că noi Românii venim aci și vibrând în extasul fericirei, vĕ spunem: „Fraților, am supt viéță dela același sîn, și dela același sîn voim sĕ luăm seva întăritóre“.

Cui am puté deschide óre inimile nóstre décă nu vouĕ, surorilor nóstre latine, al căror sprijin ne-a fost atât de des așa de folositor în vremurile de grea cumpănă?

Și așa va fi în tot-déuna, fiind-că latinitatea e un copac, ale cărui rădĕcinî pĕtrund adânc, și décă o rădĕcină e atinsă, întregul copac se vestejesce și foile sale tremură lovite de durere.

Consciința latină a fost unică; unic a fost și idealul ei: integritatea idealității sale, a manifestațiilor sale intelectuale.

Latinitatea a fost dréptă, ea n'a impilat popóre, ea n'a ridicat principiul forței mai presus de acela al dreptății.

Generósa *alma mater* a culturei n'a iluminat ea óre tóte căile cu flacăra-i vecînic vie?

Istoria omenirei e dovada acestui adevĕr pentru acei, carî nu vor sĕ-l vadă, séu carî s'ar încumeta sĕ-l tăgăduéscă.

Noi suntem o scântee din acésta flacără, scântee devenită aḑî o flacără, o candelă, care lucesce la porțile întunecosului Orient.

Tu, sfântă Italie, ai aprins acéstă candelă și ea va arde atâta timp, cât va străluci lumina ta.

Aḑî, noi, vestalele misiunei ce ne-ai dat'o tu, am venit sĕ luăm dela sanctuarul tĕu forța pentru mărirea flacărei. Décă am puté smulge o clipă sórele ce strălucesce pe cerul tĕu, vecînică Italie, și sĕ-l ducem pe întinsul Orientului!

Vom pleca de aci scăldațî de razele strălucitului vostru sóre, și mergĕnd în țéra nóstră vom împodobi ținuturile române cu strălucirea vóstră.

Vom duce cu noi un pumn din acéstă țĕrînă d'aurită de vechile glorii. Vom arunca-o pe țarinele române, pentru-ca suflarea vêntului s'o ducă în tóte colțurile unde se află un suflet românesc, pentru-ca sĕ tresară de fericire.

Vĕ mulțumim, iubițî frațî, de simpatia cu care ne-ațî primit printre voi.

Sufletele nóstre sunt pline de bucurie și fericire de frățésca primire, ce ne-ațî făcut erî.

Vĕ mulțumim și aducem salutările studenților românî Asociației *Corda Fratres*.

Idealul ei de frăție, pe care-l arată cuvêntul *fratres*, e pentru noi cea mai mare recomandație și titlul cel mai convingĕtor la aderarea și dragostea nóstră, căcî cu toții voim frăția.

Frăție între popóre, pentru desvoltarea pacînică a tutulor, spre a atinge acea perfecțiune, acel ideal numai, despre care Excelența Sa ministrul Nasi ne vorbea aḑî diminéță cu atâta căldură și entusiasm.

Dér în același timp nu uitați, colegî și frațî studențî, că fraternitatea nu se póte isbândi decât acolo, unde esistă justiția și spiritul de toleranță.

Cu asuprirî și siluirî de consciință, cuvêntul frăție e o pângărire.

De aceea chestiile naționale nu trebue sĕ vĕ înspăimânte.

Ele sunt tocmai cea mai dréptă cale către idealul *Corda fratres*.

Fraților studenți, asigurați libertatea de consciință și domnia spiritului de justiție printre popóre!

Faceți, ca sĕ se dea fie-căruia, ce i-se cuvine. Proclamațĭ dreptul fie-căruia de a simți și a vorbi cum îi dictéză inima, dér nu cum îi poruncesce netoleranța séu mai nu sciu care stăpânitor șovinist, și atuncĭ *Corda fratres* nu va mai fi ideal, cum e adĭ, ci va fi o realitate scumpă, realitate atât de visată, pentru care luptăm și care va rĕmâné în istoria omenirei cel mai înalt titlu de glorie pentru tinerimea universitară.

Vĕ salutăm, încă odată, flóre a națiunei italiene, vĕ salutăm și facem rugĭ fierbințĭ pentru isbândirea idealului „Corda fratres", pentru progresul națiunei mume, a cărei espresie sunteți.

Trăiéscă studenții italienĭ și scumpa lor patrie!

*

Ministrul instruct. publice al României a adresat d-lui Nasi următórea telegramă:

Exc. Sale ministrul instrucțiunei publice.
Roma.

In momentul când tineretul italian fraterniséză cu cel român, rog pe Excelența Vóstră sĕ binevoéscă a primi espresia recunoscinței României pentru căldurósa primire, pe care o întêmpină tinerii noștri compatrioțĭ în cetatea eternă, capitala țĕrei, care a fost leagănul rassei lor.

Ministerul instrucțiunei publice al României
Spiru C. Haret.

*

Sâmbătă la óra 8 și 40 m. séra, a sosit în Bucurescĭ cu trenul de Vêrciorova delegația studenților românĭ, carĭ au luat parte la congresul „Corda Fratres" din Roma.

La óra 7 séra studenții s'au întrunit în fața Universității și de acolo au pornit în frunte cu musica italiană, la gara de Nord, pentru a-i primi.

Fi-va pace în Africa-de-Sud?

Intrebarea acésta sbóră din gură 'n gură.

Diua de 12 Aprilie a fost pentru Anglia estraordinar de agitată. In tóte cercurile poporațiunei se afirma cu cea mai mare hotărîre, că *pacea e încheiată* și speranțele de pace erau nutrite prin scirĭ sosite din tóte părțile. Din Portsmouth s'a anunțat, că primarul a provocat pe cei presențĭ la o serbare, sĕ goléscă paharele pentru pace. Din Dover se vestise, că *Roberts* a anunțat printr'o telegramă sfîrșitul rĕsboiului. Cu sutele sosiau la ministeriul de rĕsboiŭ telegrame, întrebând, ce e cu pacea? Ministrul de rĕsboiŭ a rĕspuns séra, că *scirile despre încheierea păcii n'au temeiŭ.*

Scirea despre sosirea neașteptată a Regelui încă se esplică în sens pacĭnic. Tóte diarele englese scriu cu bucurie despre probabilitatea păcii.

Alaltăerĭ s'a ținut un consiliu de miniștri. nu se scie însĕ nimic positiv despre resultatul lui. Se dice, că ar fi isbucnit crisă ministerială și că *Chamberlain* ar fi declarat, că demisionéză.

Asupra condițiilor de pace circulă fel de fel de scirĭ. Unii dic, că Burii ar fi gata sĕ renunțe la independență în schimbul unei autonomii interne, alții spun, că Burii ar renunța la propriul stindard, dér nu ar recunósce stindardul engles, alții dic érășĭ, că Burii ar fi aplecațĭ sĕ între în confederația sud-africană a coloniilor englese sub suzeranitatea Angliei. Delegații burĭ din Utrecht au declarat, că pacea nu se va încheia până când Englesii nu vor primi și pe Burii din Europa în tractările asupra ei.

Pe când se vorbesc acestea, Anglia se pregătesce de purtarea mai departe a rĕsboiului în timpul iernii. Trupe nouĕ au fost pornite spre Africa-de-Sud, altele vor pleca dilele viitóre, și anume: 7000 infanterie, 1000 artilerie, artilerie. 7000 yeomanri și 5000 trupe coloniale.

Turburările din Belgia.

Mișcarea revoluționară a socialiștilor belgienĭ a luat caracter serios. Demonstrația despre care am vorbit în numĕrul trecut s'a repetat în 10 Aprilie, degenerând într'o adevĕrată revoluție sângerósă. Lupte teribile s'au dat între poliție și mulțime, mai cu sémă înaintea Casei Poporului (local de întrunire al socialiștilor). S'au schimbat glónțe de revolver. Luptele ucigătóre au durat trei óre. Prin spitale zac mai mult de 100 persóne. Răniții au fost transportațĭ de trăsurile Crucei Roșii.

S'a constatat, că diarul socialist „Poporul" a distribuit trei mii de revolvere socialiștilor, ér fabrica de arme dela Anvers a distribuit 17,000 de revolvere.

*

O telegramă din Bruxella spune, că în nóptea turburărilor familia contelui Merode a trebuit sĕ se baricadeze în palatul ei, apĕrându-se contra loviturilor de pietrii. Poporul scotea pietrile din pavagiul stradelor și bombarda cu ele case și biser icĭ. Unii s'au încercat chiar sĕ incendieze palaturile.

*

Vinerĭ spre Sâmbătă nóptea s'au întêmplat în Bruxella adevĕrate lupte între armată și socialiștĭ. In trei strade principale socialiștii au ridicat baricade, pe carĭ armata numai cu mare greutate a putut sĕ le cuceréscă. A fost rănit și deputatul socialist Delbastée.

*

Din *Liege* se anunță, că Vinerĭ nóptea 2000 de demonstranțĭ au cutrierat stradele manifestând pentru sufragiul universal. Alțĭ 1000 de ómenĭ li-s'au alăturat și s'au dus la Casa Poporului, unde mai mulțĭ oratorĭ au ținut discursurĭ ațîțătóre în contra guvernului. Poliția intervenind, s'a produs o mare învălmășală, cu care ocasiune mai mulțĭ ómenĭ fură rănițĭ

Demonstrații în stil mare au fost și în *Gent.*

*

Se dice, că regele Leopold a sfătuit consiliul de miniștri sĕ priméscă sufragiul universal, guvernul însĕ se opune, decis fiind a recurge la mijlócele cele mai estreme.

Ni-se trimit spre publicare următórele:

Onorată Redacțiune!

La scrisórea d-lui prof. N. Bogdan din Brașov, apărută în „Trib. Pop." din Arad, încă dela 9 curent am trimis numitului diar o deslușire cu rugarea, ca sĕ-o publice într'unul din numerii cei mai de aprópe, ceea-ce până astădĭ nu s'a întêmplat.

Pentru informarea publicului nostru, din localitate, Vĕ rog sĕ bine-voițĭ a publica respunsul din cestiune alăturat aicĭ, în colónele prețuitului d-v. diar.

Brașov, 14 Aprilie 1902.

Cu deosebită stimă
N. P. Petrescu.

Brașov, 27 Martie / 9 Aprilie 1902.

In n-rii 46 și 56 ai „Trib. Pop." d-l profesor N. Bogdan se provócă la mine direct și indirect, privitor la o consfătuire confidențială, ce s'a ținut aicĭ în Brașov.

Deși eu sunt de părere, că ast-fel de cestiunĭ de caracter confidențial nu este permis a fi trase și discutate în public, totușĭ fiind-că deja s'a făcut atâta svon și s'a alarmat publicul român cu afacerile nóstre pur locale, de aicĭ, mĕ simt obligat a da, la diferitele provocărĭ ale numitului domn, următórele deslușirĭ:

Este adevĕrat, că la întrunirea nóstră din 11 Nov. a. tr. în decursul unei convorbirĭ confidențiale, după terminarea ordinei de di, am propus alegerea unei comisiunĭ, care se afle mijlócele prin carĭ s'ar puté delătura unele scăderĭ, relevate de părintele Sfetea și d-l T. Cristan la adresa representanților *dela comună,* mai ales însĕ sĕ studieze cum s'ar puté sĕ fie atrașĭ cât mai mulțĭ de a-se ocupa de afacerile nóstre locale, convenind mai des și documentând în genere mai multă interesare pentru causele nóstre româneseĭ.

Despre organisarea, reorganisarea séu reactivarea clubului comitatens, eu n'am făcut nicĭ o amintire.

După deslușirile date de presidiu, constatându-se, că aprópe jumĕtate din cei presențĭ la ședință s'au fost depărtat, ér din cei rĕmașĭ mulțĭ steteau în picióre ca sĕ plece și, după-ce doi din cei de față susțineau părerea presidiului, că suntem pré puținĭ pentru a lua conclus, am convenit cu toții, ca sĕ se convóce la o consfătuire toțĭ fruntașii românĭ de aicĭ și pentru pregătirea programei de lucrare în acéstă consfătuire presidiul sĕ se înțelégă cu mai mulțĭ domnĭ designațĭ de către cei de față.

Acéstă adunare apoi, eventual, avé sĕ alégă și comisiunea contemplată de mine.

Observ, că despre o *nelucrare,* séu despre *acuse grave la adresa clubului nostru comitatens,* eu n'am audit nicĭ un cuvênt și nicĭ nu s'a discutat despre acésta.

A fost vorba despre unele casurĭ, despre carĭ au vorbit domnii amintițĭ mai sus, acele însĕ s'au referit absolut numai la afacerile *comunale,* esprimându-se dorința, ca representanții comunalĭ românĭ în viitor sĕ se întrepună cu mai multă stăruință în favorul intereselor poporațiunei române. Drept casurĭ speciale s'au amintit ficsarea taxelor pentru locul ce-l ocupă vîndĕtorii, zarafii etc. în piață și afacerea cu apaductul, care a nemulțumit o parte a poporațiunei din Scheiŭ.

La desele solicitărĭ ale d-lui profesor N. Bogdan, cu carĭ mĕ întîmpina unde numai mĕ întêlnea, de a urgita și eu convocarea persónelor designate, ca sĕ scap de d-sa i-am rĕspuns, că vom fi convocațĭ în curênd. De cuvintele anume, carĭ le voiŭ fi folosit, nu-mĭ aduc aminte, pentru-că n'am purtat nicĭ un diar în astă privință și nu mi-am închipuit, că pentru asemenea lucru voiŭ fi chemat în public, ca martor din partea d-sale.

N. P. Petrescu.

† Prepositul Teodor Kövary.

Din Oradea-mare ne vine scirea, că venerabilul preposit al capitolului episcopesc, Teodor Kövary a repausat în 11 Aprilie séra. Nonagenarul preposit avea în timpul din urmă indisposiții, însĕ cu tóte acestea îșĭ îndeplinia datoriile esact și chiar în diminéța dilei, în care și-a dat sufletul, fusese la catedrală, unde a asistat la sf. liturghie.

Dăm din biografia repausatului următórele:

S'a născut în comuna Portelec, comitatul Sătmariŭ, la 10 Martie 1819. Familia lui venise în Sătmariŭ din Chioar, din care causă fù supranumită pe unguresce Kövary, adecă Chioreanu. Gimnasiul și filosofia, după împărțirea de atuncĭ, le-a absolvit în Oradea-mare, ér teologia la universitatea din Budapesta, ca bursier al seminarului central. La 1843 fù hirotonit ca preot celibe și numit profesor la gimnasiul din Beiuș.

La 1861 fù numit director al gimnasiului, care funcțiune a purtat-o până la 1876, când se mută la Oradea, unde cu câțĭ-va anĭ înainte fusese numit canonic. La 1879 fù numit inspector al șcólelor diecesane și președinte al tribunalului matrimonial. Peste un an și-ar fi serbat jubileul de diamant al hirotonirei sale.

Repausatul avea mulțĭ veneratorĭ și foștĭ elevĭ în tóte colțurile locuite de Românĭ, și chiar dilele acestea avurăm ocasiune a audi câte-va amĕnunte despre bunĕtatea inimei defunctului dela un venerabil preot din Săcele, care înainte cu patru-decĭ și atâția anĭ, fiind în clasa VIII în Beiuș a fost în gazdă la Teodor Kövary.

Fie-i țĕrîna ușóră!

Mascagni în Bucurescĭ.

Vinerĭ diminéța, la órele 11, d-l Pietro Mascagni s'a dus la Palat și s'a înscris în registre, ér la órele 2 p. m., dimpreună cu d-l Cazzavillan, a visitat acasă pe d-l Spiru Haret, ministrul cultelor și instrucțiunei publice.

D-l Mascagni s'a întreținut aprópe o jumĕtate de oră cu d-l Haret, care, la plecare, a comunicat celebrului măestru, că M. S. Regele i-a acordat medalia „Bene-Merenti" clasa I.

D-l Mascagni a mulțumit d-lui ministru pentru distincțiunea făcută.

Vinerĭ séra cu trenul de 5 și 55, d-l Mascagni a părăsit Capitala, ducêndu-se la Budapesta, unde va da un concert la Teatrul Operei de acolo. La gară se afla colonia italiană în corpore, un numĕr însemnat de studențĭ universitarĭ, precum și lume fórte multă, carĭ veniseră spre a saluta pe marele maestru și a i ura călĕtorie bună. In momentul când trenul se punea în mișcare, d-l Mascagni a eșit la feréstra vagonului-lits și fluturând batista, a dis în românesce:

— Mulțumesc! Și la revedere!

Tot publicul, rĕspundêndu-i cu batistele, a strigat atuncĭ:

— Trăiéscă Mascagni!

Inainte de a părăsi țéra, maestrul Mascagni a trimis reginei Elisabeta, la Neuwied, următórea telegramă:

Majestăței Sale Regina României,
Neuwied.

Rog pe Majestatea Vóstră sĕ binevoiéscă a agrea omagiul smerit al unui admirator devotat, care, primit în chip strălucit la Bucurescĭ, a fost mâhnit, că n'a putut depune la piciórele Carmen-Sylvei expresia devotamentului și mulțumirilor sale.

In numele artei italiane, al cărei representant a fost sĕrbătorit așa de căldurós, în numele Poesiei, îndrăsnesc a trimite însu-șĭ sufletului României, Augustei Sale Muse și Regine, întregul tribut al piosului respect, ce Ea scie sĕ inspire.

Pietro Mascagni.

SCIRILE DILEI.

— 1 (14) Aprilie.

„Corda Fratres". Primim la redacție o broșură scrisă în limba italiană editată de direcțiunea secției române și semnată de *Lucian Bolcaș,* vice-președintele societății „Corda Fratres". Broșura pórtă titlul: *„Appello ai membri e a tutti gli amici della federazione degli studenti a proposito delle dichiarazione, che Sua Eccellenza Giulio Wlassics, Ministro dell' istruzione d'Ungheria, fece al parlamento di Budapest nello seduta del 12 Marzo".* — Apelul publică cunoscuta interpelație a lui *Sebess* Dénes și rĕspunsul ministrului *Wlassics* și face apel la studenții italienĭ sĕ apere interesele amenințate ale federațiunei *„Corda Fratres",* care este înființată pentru scopurĭ umanitare și nicĭdecum politice. Apelul a fost distribuit dilele acestea printre studenții italienĭ în 2000 de esemplare.

Societatea „Ioan Popasu" a studenților dela gimnasiul și șcóla comercială gr. or. română din Brașov, a ținut erĭ o ședință festivă cu programul anunțat deja de noi. Președintele societății, d-l M. *Jantea,* în discursul sĕu de deschidere a schițat pe scurt activitatea lui Ioan Popasu. Orchestra și cu deosebire corul studenților, acesta din urmă, sub conducerea d-lui profesor de musică G. *Dima,* a secerat multe aplause. Corul a trebuit sĕ cedeze îndelungatelor aplause și sĕ ne mai delecteze cu o cântare. Disertațiunile d-lor Tr. *Scorobeț* și N. *Olariu* au fost ascultate cu atențiune și onorate cu aplause, de asemenea și declamațiunea d-lui *Nițescu,* ér anecdota lui Speranță „Jidanul călare" predată de d-l Vinc. *Dîmboiu,* a plăcut atât de mult, încât publicul l'a aclamat și a cerut sĕ vină din nou la tribună. D-l Dîmboiu, la insistențele publicului, a mai

recitat o a doua anecdotă, cu care a produs de asemenea multă ilaritate.

Ajutorul de stat pe anul 1901 ce se dă preoţilor din archidiecesa Blaşiului, a sosit deja la Consistoriul metropolitan. Suma împărţită de astă-dată e de cor. 99.040, în care e cuprinsă şi suma de cor. 36,000, aşa numitul ajutor împărătesc. Impărţirea s'a făcut, spune „Unirea," pe basa listei presentate de Ordinariat. De rêndul acesta au fost împărtăşiţi un mai mare număr de preoţi, dér sunt destui şi de aceia, carî n'au primit nimic. Suma cea mai mare e de 1200 cor., cea mai mică de 24 coróne.

Directoriul fundaţiunei Şuluţane. Ni-se scrie: Capitulul metropolitan gr.-cat. din Blaşiŭ a convocat directoriul fundaţiunei „Alesandru St. Şuluţiu" pe Sâmbătă, în 19 Aprilie 1902 la şedinţa anuală ordinară în Blaşiŭ, în sala archiereilor din aula metropolitană. Din programul publicat sub Nr. 2082/902 constatăm, cum-că după constituirea şedinţei sub presidiul Esc. Sale D-lui Metropolit Dr. Victor *Mihalyi*, administratorul fundaţiunei canonicul Dr. Vasilie *Hossu* raportéză despre fasele şi starea presentă a fundaţiunei, despre cassa fundaţională din Blaşiŭ şi bunurile dela Spring, Cenade şi Vidrasĕu şi despre cumpĕrarea unui domeniu pe séma fundaţiunei. După presentarea budgetului din partea administratorului pe anul 1903, advocatul archidiecesan raportéză despre causele juridice şi procesele relative la fundaţiunea indicată. In urmă comisiunea censurătóre permanentă de 3, care este compusă din prepositul capitular Il. Sa Ioan M. *Moldovan* ca preşedinte, Iuliu *Bardosi* şi George *Pop* ca referenţi, face raport despre revisiunea raţiunilor pe anul 1901 şi scontrarea cassei fundaţionale.

Parastas pentru Lascar Catargiu. Sâmbătă s'au împlinit trei anî dela mórtea marelui patriot român Lascar Catargiu. La 10 óre a. m. s'a oficiat în acea ḑi un parastas la biserica Amza pentru odihna sufletéscă a regretatului bărbat de stat. Din partea familiei a asistat d-na Eufrosina Lascar Catargiu, d-l şi d-na Constantin Ventura, locotenentul P. Ventura, d-l Gr. Ventura ş. a. După oficiarea serviciului religios, vĕduva regretatului a primit condolenţele numĕróselor persóne, carî se aflau în biserică, apoi s'a dus la cimiterul Bellu la mormêntul fericitului ei odinióră soţ.

Luptă pentru mandat. Câte-va cercurî au avut norocirea séu nenorocirea de-a fi de-o jumĕtate de an încóce în permanente frigurî electorale. Intre aceste cercurî se numĕră Deşiul şi Abrudul. In Deşiŭ se fac mereu alegerî şi pe urmă se contestézá. In Abrud deputaţii se aleg — renunţă, éraşi se aleg — mor. Cu mórtea luî Tisza devenind vacant mandatul s'au ivit îndată peţitorî vre-o patru milionarî jidovî. Acuma aflăm, că singurul candidat oficial ar fi Rosenberg, despre care spunea un Abrudean mai deunăḑi, că are 80.000 fl. venit pe an. In timpul din urmă însĕ i-s'a ivit şi lui un adversar puternic în persóna canonicului Komlosy, care îşi începuse cariera cu antisemitismul şi fusese odată chiar la un congres internaţional antisemit ţinut la Bucurescî, nu scim însĕ prin ce împrejurări şi metamorfose a ajuns acuma liberal. Intre cele două partide va fi o luptă înverşunată.

Convenţia poştală cu Ungaria. In vederea apropiatei reînoirî a convenţiei poştale a României cu Austro-Ungaria, guvernul unguresc a cerut guvernului român următórele modificărî: 1) Greutatea minimală a scrisorilor sĕ fie de 20 grame; 2) Maximul sumelor espediate prin mandate poştale sĕ fie de 1000 coróne; 3) Sĕ se reducă taxa pentru mandatele poştale; Pachetele până la 5 chilograme, carî nu împlinesc condiţiunile de colete poştale, sĕ fie totuşi considerate ca atare. Ministrul unguresc a formulat aceste cererî, după îndemnul Camerei de comerciŭ din Budapesta.

Şedinţă consistorială în Arad. După cum cetim în „Biserica şi Şcóla" Sâmbătă s'a ţinut în Arad şedinţă consistorială. Părintele archimandrit Augustin *Hamsea*, care a fost în timpul din urmă însărcinat cu conducerea interimală a afacerilor presidiale, a făcut mai întâiŭ declaraţiunea, că încetând prin mórtea episcopului mandatul ce l'a primit dela regretatul cap al diecesei, dênsul se retrage dela afacerile presidiale şi propune sĕ se aplice alineatul 2 din §. 118 al Statutului organic, care prescrie, că murind episcopul fără a fi denumit locţiitor, afacerile aceluia le va esercita cel mai bĕtrân asesor ordinar consistorial din partea preoţéscă. In casul dat cel mai bĕtrân asesor ordinar fiind părintele protosincel Ioan I. *Papp*, propune sĕ se însărcineze acesta cu conducerea afacerilor bisericescî ale consistoriului până la alegerea de episcop. Vicarul Mangra se alătură şi el la acéstă propunere după-ce într'o declaraţie dată la protocol spune, că o face acésta „fără sĕ abandoneze basa principială, séu sĕ renunţe la titlul de drept al vicarului episcopesc... ci din motivul divergenţei de păreri asupra concordanţei §-lui 118 cu §. 142 (Statut organic) şi pentru observarea disposiţiunilor positive ale legii"... Consistorul în unanimitate însărcinéză cu conducerea afacerilor consistoriale, pe timpul vĕduviei scaunului episcopesc, pe P. C. Sa părintele protosincel şi asesor consistorial Ioan Ignatie Papp.

Petőfi — mămăliga şi „Albina". Foile unguresci au descoperit acuma casa, în care Petőfi a petrecut ultima nópte înainte de lupta dela Sighişóra, ba au descoperit şi aceea, ce a mâncat Petőfi la ultima sa cină. A mâncat mămăligă cu lapte şi a scris chiar o poesie despre mămăligă în albumul domnişórei, din casa, unde a fost ospĕtat. Casa acésta se află în S. Keresztur şi societatea săcuiéscă (Szekelytarsaság) a luat hotărîrea de-a pune câte o tablă comemorativă la casa, unde şi-a petrecut Petőfi şi la aceea unde şi-a petrecut generalul Bem ultima nópte înainte de luptă. Se vor pune aceste table — adaogă un ḑiar unguresc — până încă n'au ajuns casele în mânile — „Albinei". — Am înţeles!

Incendiul din Bega St. Gheorgh, despre care am scris în numĕrul trecut, a putut fi localisat de pompierii din satele vecine. Au ars 14 case cu tóte edificiile economice. Paguba se urcă la 200,000 coróne.

Un Metropolitul grec asasinat de Bulgarî. Se scie, că în urma intervenţiunei espresse a Patriarchului ecumenic din Constantinopole, studenţii grecî din Geneva s'au constituit în Societate, cu scopul determinat de-a duce o activă propagandă contra aspiraţiunilor cutropitóre ale Bulgarilor din Macedonia. Comitetul revoluţionar bulgar n'a putut sĕ ierte acéstă atitudine a elementului cult grec. Şi s'a conceput imediat rĕsbunarea. Din Salonic se anunţă următórele: Metropolitul grec din Seres, împreună cu secretarul sĕu şi un institutor grec din Dorian, au fost omorîţi de-o bandă bulgară, în drum spre Melenic. Vestea acestui triplu asasinat a produs o vie surescitare printre populaţiunea grecéscă. S'au trimis potera pe urma sângeroşilor bandiţi.

Ce e cu Sarafoff? Se telegrafézá ḑiarelor din Viena, că svonurile despre mórtea lui Sarafoff sunt dela început până la sfirşit născocite. Sarafoff a fost ḑilele acestea la Londra, unde a strîns, se ḑice, sume însemnate pentru aşa ḑisa causă macedoneană. Dela Londra, Sarafoff s'a dus la Viena, ér acum se află la Paris.

Bandele bulgărescî. Trupele turcescî au nimicit acum câte-va ḑile, aprópe de Prilep, o bandă compusă din 7 individî, după o luptă înverşunată. Şeful bandei era un fost profesor condamnat pentru omor.

Călcat de tren. Intre staţiunile Teiuş şi Blaşiŭ Joia trecută a călcat trenul pe încărcătorul de marfă Szabó Mózes, căruia i-a taiat amêndouĕ piciórele. Nenorocitul a rĕmas în viéţă şi a fost transportat la spitalul din Sighişóra.

Teatru german. Stagiunea de opere a d-lui director Bauer se apropie de sfêrşit. Publicul apreciând prestaţiunile escelente ale cântăreţilor participă în totdéuna în număr mare. Erî s'a dat *„Balul mascat"* de Verdi cu puterile cele mai bune în rolurile prime avênd un deosebi succes.

Convocare.

Despărţĕmêntul *VII Haţeg* al „Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român" îşi va ţiné adunarea generală ordinară, Marţî la 29 Aprilie st. n. a. c. în biserica greco-catolică din opidul Haţeg la 3 óre p. m. cu următoriul

Program: 1) Deschiderea adunării prin preşedinte. 2) Raportul biroului prin secretar. 3) Raportul cassarului despre starea casei. 4) Raportul bibliotecarului. 5) Esmiterea a 3 comisiunî de câte 3 membrii pentru censurarea raportului făcut de secretar, cassar şi bibliotecar. 6) Esmiterea unei comisiunî pentru înscrierea de membri noi şi încasarea taxelor. 7) Raportul comisiunilor esmise. 8) Statorirea budgetului pe anul 1903. 9) Disertaţiunî, ce sunt a-se înainta directorului cel puţin cu 24 óre înainte de adunare. 10) Alegerea a doi delegaţi pentru adunarea generală a „Asociaţiunei". 11) Abḑicerea actualului diretor şi alegerea altui director. 12) Eventuale propuneri, verificarea procesului verbal şi închiderea adunărei.

La acésta adunare sunt învitaţi cu stimă toţi membrii din despărţĕmênt, cum şi alţî binevoitorî şi sprijinitorî ai culturei române.

Din şedinţa comitetului, cercual al despărţĕmêntului VII al „Asociaţiunei", ţinută în Haţeg la 30 Martie 1902.

Nicolau Nestor, direc despărţ. — *Ioan Muntean*, secretar.

Păţania unui student român ipnotizat la Roma.

Citim în ḑiarul „Universul" din Bucurescî:

Sâmbătă după amiaḑi, la Roma, în piaţa Colonna, staţiona o mulţime imensă de lume. Étă ce se întêmplase:

Profesorul Grossi, un hipnotizator, care face experienţele sale în teatrul Quirino, făcênd Vinerî câte-va experienţe de hipnotism, ordonase unui subiect al sĕu, ales dintre spectatorî, de a se duce a doua ḑi la ora 4 jum. în piaţa Colonna şi de-a străbate în fuga mare de trei orî piaţa, pe când a ordonat unui alt subiect de a sta în acelaşî timp în mijlocul pieţeĭ şi a rîde cu hohote.

Dintre cele două subiecte hipnotizate, cel-dintâiŭ e un impiegat al tesaurului, ér cel-l'alt era un student român, sosit la Roma spre a asista la congresul „Corda fratres."

Era vorba de-a se vedé décă cei doi hipnotizaţi, atraşî de-o forţă iresistibilă, vor veni în piaţa Colonna şi vor face cele ce le-au ordonat prof. Grossi.

Când clopotul a sunat ora 4 jum., s'a desprins din mulţime un têněr şi ca un nebun a început sĕ alerge în jurul pieţei de trei orî, lăsând chiar sĕ'i cadă pălăria pe jos. In mijlocul pieţei studentul român isbucnise în nisce hohote puternice de rîs.

După ce a trecut cât-va timp, cei doi tinerî şi-au recăpĕtat starea lor normală, minunându-se de tóte ţacele persóne, carî îi înconjurau şi de întrebările, ce le erau adresate. Studentul român chiar se uita cu mare nĕcaz la cei ce îl priveau, nepricepênd causa.

Funcţionarul de tezaur a declarat, că nu s'a mişcat din locul în care se afla.

O altă parte comică a experienţei e, că vre-o câţi-va agenţî de poliţie, credênd, că e vorba de un nebun, se repeḑiseră sĕ prindă pe funcţonar. pe când fugea, dér spectatorii l'au reţinut.

Mulţămită publică.

Cu ocasiunea concertului aranjat de corul bisericei române din Budapesta, în 9 Martie n. 1902, sub patronagiul Ilustritaţilor Lor d-nii: George Ioanoviciu de Duleŭ şi Valea-Mare şi Dr. Iosif Gall, am primit ca suprasolvirî, în folosul bisericei, dela d-nii: Dr. Iosif Gall, membru în casa magnaţilor 200 cor., George Ioanovicî, secr. de stat în pens. 10 cor., Familia Mocsonyi 100 cor., Avram Berlogea, jude la Curie 10 cor., Toma Dogariu, jude la Curie 10 cor., Victor Cuciurano, consul general al României 10 cor., Ioan cav. de Puşcariu, jude de Curie pens. Bran, 20 cor., Dr. Iuliu cav. de Puşcariu, jude la tribunal 40 cor., Ioan Mezei, jude la Curie 10 cor., George Serb de Cuvin, deputat 20 cor., Andrei Francu, jude la Curie 20 cor., St. Mărgăritescu-Greceanu, vice-consulul României 20 cor., Teodor Faşie, deputat 10 cor., Familia Babeş 20 cor., Dr. A. Lendl, deputat 10 cor., Ioan Kanidaky, proprietar mare 20 cor., Ioan Ciocan, profesor univ. 10 cor., N. Colţa, căpitan în artileria română 3 cor., George Rădulescu, farmacist 10 cor., Silviu Suciu, secret. ministerial 30 cor., Dr. A Dumitrean, medic 10 cor., Familia Gh. Groza, 23 cor., Familia Ioan Popescu, Topliţa 10 cor., Dr. Romul Boiu, privateir 10 cor., Nicolae Hornoiu, proprietar mare 12 cor., Dr. Nicolae Vecerdea, Sibiiŭ 10 cor., D-na şi d-şóra Görög, din Halaş 8 cor., Familia G. Fruşa 8 cor., N. Proştean, Lugoşiŭ 5 cor., Gh. Bogoeviciu, paroch 10 cor., Dr. Nicolae Şerban, deputat 4 cor., Dr. G. Szombati, deputat 10 cor., Gherasim Rácz, cons. min. în pens. 5 cor., Dr. G. Bilaşko, medic 10 cor., Dr. N. Vracî, medic mil. 5 cor., Dr. I. Siegescu, prof. 6 cor., Dr. Valeriu Damşa, cand. de adv. 5 cor., Victor Păcală, profesor Sibiiŭ 6 cor., V. Leppa, Tîmişóra 5 cor., Ioan Petric, protopop Braşov 4 cor., Simon Mihály, tapeţier 10 cor., Th. Dragomir, funcţionar 8 cor., Terenţiu Buhescu, silvicultor în min. de agric. 6 cor., Ioan Crăciunel, ofic. la poştă 8 cor., Gh. Câmpean 8 cor., Iuliu Moldovan, cont. în min. de fin 4 cor., Mih. Ciuta, cont. min. 3 cor., Anton Mocsonyi, jurist 10 cor., Ioan Garoi. iur. 4 cor., Titu Dragonescu, iur. 5 cor., Ioachim Lainer, cantor, Măeruş 5 cor., Ioan Perin, friser 4 cor., Vasile Ciuta, înv. Jebelî 2 cor., Tipografia „Poporul Român" 20 cor.

Deosebit am primit pentru fondul corului dela d-nii: G. Kanidaky, proprietar mare 40 cor., Silviu Suciu secr. min. 30 cor., Dr. Titu Mălai cand. de adv. 2 cor., şi Dim. Biräuţiu, tipograf 2 coróne.

Marinimoşilor donatorî li-se aduce şi pe acéstă cale mare mulţămită.

Din aceste sume, după acoperirea cheltuielilor avute, am predat capelei gr.-or. române din loc suma de cor., 493.50 fil. cu destinaţiunea, ca 400 coróne sĕ formeze basa unui fond permanent pentru cor., ér 93 cor., 50 fil. sĕ servéscă pentru lipsele bisericei.

Budapesta, 23 Martie n. 1902.

In numele corului:

Dionisie *Stoica*, Cornel *Popescu*, Filip *Mihaiu* şi Grigorie *Domilescu*, cassar.

ULTIME SCIRI.

Londra, 13 Aprilie. Cu tóte tratările oficiale, ce au avut loc până acum, nu s'a putut ajunge la nicî o înţelegere între Englesî şi Burî. Guvernul engles anunţă oficial, că rĕsboiul va continua.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 13 Aprilie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119.80
Renta de coróne ung. 4%	97.55
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120 25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.30
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.30
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.—
Impr. ung. cu premii	200.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	163 75
Renta de argint austr.	101.60
Renta de hârtie austr.	101.40
Renta de aur austr.	120.60
Losurĭ din 1860.	152.25
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15 95
Acții de-ale Băncei ung. de credit	687.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	675.25
Napoleondorĭ	19.08
Mărcĭ imperiale germane	117.35
London vista	240.20
Paris vista	95.50
Rente de coróne austr. 4%	99.45
Note italiene	93.50

Cursul pieței Brașov.

Din 14 Aprilie n. 1902.

	Cump.	Vênd.
Bancnota rom.	18.98	19.02
Argint român.	18.40	18.44
Napoleond'orĭ.	19.—	19.10
Galbenĭ	11.30	11.40
Ruble Rusescĭ	126.—	127.—
Mărcĭ germane	58.50	—.—
Lire turcescĭ	10.72	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	101.—

Bursa de Bucurescĭ

din 9 April. 1902.

Valorĭ	Do-bêndă	Scad. cup.	Cu banĭ gata
Renta amortisabilă	5%	Apr.-Oct	98.¼
„ „ Impr. 1892	5 „	Ian.-Iul.	97 ¼
„ „ din 1893	5 „	„ „	97.¼
„ „ 1891 int. 6 mil.	5 „	Apr.-Oct.	83.¾
„ „ Impr. de 32½ mil.	4 „	Ian.-Iul.	81 ½
„ „ Impr. de 50 mil.	4 „	„ „	85.¼
„ „ Impr. de 274 m. 1890	4 „	„ „	85.
„ „ Impr. de 45 m. 1891	4 „	„ „	85.—
„ „ Im. de 120 mil. 1894	4 „	„ „	86.—
„ „ Impr de 90 mil. 1896	4 „	„ „	86.—
Oblig. de Stat (Conv. rurale)	6 „	Mai-Nov.	—.—
„ Casei Pensiunilor fr. 300	10	„ „	—.—
„ comunei Bucurescĭ 1883	5%	Ian.-Iul.	—.—
„ „ „ din 1884	5 „	Mai-Nov	—.—
„ „ „ din 1888	5 „	Iun.-Dec.	—.—
„ „ „ din 1890	5 „	Mai-Nov.	—.—
Scrisurĭ fonciare rurale	5 „	Ian.-Iul.	95.⅜
Scris. fonciare rurale din 1890	4 „	„ „	83.¼
„ „ urbane Bucuresc	5 „	„ „	81.¾
„ „ „ Iașĭ	5 „	„ „	77.—
Oblig. Soc. de basalt artificialĭ	6 „	„ „	—.—
	V. N.		—.—
Banca Rom. ult. div. fr. 12.81	500	150 v.	
Banca Nation. ult. iv. 86.—	500	intr. v.	—.—
Banca agricolă	500	150 v.	22 70
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	intr. v.	252.—
Naționala de asig. ult. div. lei 43	200	„ „	180.—
Soc. bazalt artif. ult. div. lei 30	200	„ „	432.—
Soc. rom. de constr. ult. div. 15 l.	250	„ „	4:8 —
Soc. rom. de hârtie ult. —.—	100	„ „	—.—
„Patria“ Soc. de asig. ult. 4 lei	100	„ „	—.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	„ „	—.—
„ „ „ „ 2 em. u. d. 0	1000	„ „	—.—
Soc. de fur. militare u. d. 60 l.	300	„ „	—.—
„Bistrița“ soc. p. f. hârtii 80 l	1000	„ „	—.—
Sociat. p. constr de Tramaxs	200	„ „	—.—
20 francĭ aur	—	„ „	—.—
Fabricile Unite de gazóse.	12	„ „	—.—

Scompturĭ:

Banca naț. a Rom.	6%	Paris	3%
Avansurĭ pe efecte	7 „	Petersburg	5%
Banca agricolă	9-10%	Berlin	3—
Londra	3—	Belgia	3—
Viena.	3½	Elveția	3½

Cursul losurilor private

din 9 April. 1902.

	cump.	[vê]nde
Basilica	19 25	20 15
Credi	432 —	436.—
Clary 40 fl. m.	169.—	171.—
Navig pe Dunăre.	—.—	—.—
Insbruck	84.	78.50
Krakau	76.50	85 —
Laibach	74 —	78.—
Buda	—.—	—.—
Palffy	205.—	207.—
Crucea roșie austriacă	186.—	190 —
„ „ ung.	57.40	58 40
„ „ ital.	29 40	30 40
Rudolf	77.—	81 —
Salm	236.—	237.—
Salzburg.	81.—	83 —
St. Genois.	270.—	280.—
Stanislau	—.—	—.—
Trientine 4½% 100 m. c.	420.—	424.—
„ 4% 50	41.—	43.50
Waldstein	62.—	6?.—
„ de 10 francĭ	36.—	38 —
Banca h. ung. 4%	—.—	—.—

Têrgul de rîmătorĭ din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 8 Aprile n. de 36,869 capete, la 9 Aprilie au intrat 1590 capete și au eșit 440 capete, rĕmânênd la 10 Aprilie n. un numĕr de 38,019 capete.

Se notéză marfa ungurésca: veche grea dela 100.— 102 fil. tînĕră grea dela 106—107 fil., de mijloc dela 102—104 fil. ușóră dela 100—102 fil. — Sêrbéscă: grea 102—104 fil., de mijloc 98— 100 fil., ușóră 96—98 fil. kilogramul.

Bursa de mărfurĭ din Budapesta.

din 9 April. 1902.

Sĕminţe	Cualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme	
		dela	până la
Grâu Bănățenesc	80	9.40	9.55
Grâu dela Tisa	80	9.35	9.45
Grâu de Pesta	80	9.35	9.45
Grâu de Alba regală	80	.—	.—
Grâu de Bácska	80	—	.—
Grâu unguresc de nord	80	.—	.—
Grâu românesc	80	—	.—

Semințe vechĭ orĭ noue	Soiul	Cualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme	
			dela	până la
Sĕcara		70—72	7.20	7.30
Orz	nutreț.	60—62	7.10	7.20
Orz.	de rachiu	62—64	6 10	6.20
Orz	de bere	64—66	5.75	6.—
Ovĕs		——	.—	—
Cucuruz	bănățén	75	.—	—
Cucuruz	alt soiu	73	—.—	—.—
Cucuruz	„ „			
Hirișcă			4.50	5.—

Producte div.	Soiul		Cursul	
			dela	până
Săm. de trifoiu	Luțernă ungur.	Prețul per 100 chilograme	48.—	56.—
„	„ transilvană		33.—	42.—
„	„ bănățénă		45.—	48.—
„	„ roșiă		—.—	—.—
Ulei de rapiță	rafinat duplu		—.—	—.—
Ulei de in			—.—	—.—
Unsóre de porc	dela Pesta		56.75	57.25
„ „	dela țéră		—.—	—.—
Slănină	svêntată		47.25	47.75
Prune	din Bosnia		—.—	—.—
„			—.—	—.—
Lictar	Slavon și Serbia		—.—	—.—
„	din Serbia în s.		17.50	18.—
Nucĭ	slavon nou		—.—	—.—
Gogoșĭ	sêrbesc		—.—	—.—
„	din Ungaria		—.—	—.—
Miere	ungurescĭ		—.—	—.—
„	serbescĭ		—.—	—.—
Céră	brut		—.—	—.—
Spirt	Drojdiuțe de s.		—.—	—.—

Nr. Econ. 189 —1902.

PUBLICAȚIUNE

La 22 Aprilie 1902 înainte de amédĭ se ține **licitație cu oferte** în localul oficiului economic orășenesc spre a se da în antreprisă procurarea a 100 piese de țevĭ în cement de un metru de lungĭ și de 0 50 m. de largĭ.

Condițiunile detailate ale ofertelor și procurării sunt depuse la oficiul economic și se pot lua în vedere până la diua de licitație totdéuna în órele de oficiu antemeridiane adecă dela 8—12.

Brașov, în 8 Aprilie 1902.

(492. 1—1) *Oficiul economic orășenesc.*

Nr. 2834—1902.

PUBLICAȚIUNE,

referitóre la incassarea dării de cânĭ pe anul 1902.

Se aduce la cunoscința generală, că darea de cânĭ pe a 1902 este prescrisă.

Tot de odată sĕ aduce prin acésta la cunoscința generală, că valórea marcelor de cânĭ ce sunt astădĭ în us, provĕdute cu Nr. a. 1901, la 1 Maiŭ a. c încétă și că în urmarea acésta cânii carĭ nu vor fi provĕduțĭ cu mărcile valabile ale a 1902 începênd dela 3 Maiŭ încolo vor fi prinșĭ de hinghieriu orașului.

Marcele de cânĭ cele nouĕ se pot scóte dela casa perceptoratului orășenesc. Darea de cânĭ se plătesce pentru fie-care câne care este mai bătrân de 3 lunĭ și sĕ numĕră de odată pe anul întreg atuncĭ când se scóte marca după următórea taxare socotită pe un an:

a) pentru cânii de lux 16 cor.

b) pentru cânii de vênat décă posesorul are cartĕ de vênat, 2 cor.

c) pentru fie-care câne menit sĕ păzéscă casa și ținut în spațiu închis 2 coróne.

Se observă însĕ, că în intravilanul orașului se plătesce pentru un câne de curte 2 coróne, éră în estravilanul orașului pentru câte 2 cânĭ de curte, séu pentru 2 cânĭ de turmă în fine pentru 3 cânĭ de turmă aflătorĭ la pășunea de pădure sĕ plătesce câte 2 coróne dare.

Streinii călătorĭ carĭ cercetéză Brașovul și petrec aicĭ mai mult de 8 dile, au sĕ plătéscă pentru fie-care câne cel posed 2 coróne: plata este a se face înainte la perceptoratul orășenesc.

Până atuncĭ, până când nu și'a plătit taxa, are sĕ-l provadă cu botniță și sĕ-l ducă cu sine legat de sfóră.

Brașov, în 9 Aprilie 1902.

2—2 486, **Perceptoratul orășenesc.**

Sz. 595—1902.
tkvi.

Arverési hirdetmény.

Neagoe György galaczi lakos végrehajtatónak Brinda Juon és neje Rohán Anna galaczi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási viszárverés 319 korona 40 fil. tőkekövetelés és ennek 1899 évi április hó 5 ik napjától járó 5% kamatai 60 kor. 70 fill. perbeli már megállapitott valamint jelenlegi 10 kor. — fil. és még a felmerülendő költségeknek kielégitése végett Savu Niculae Czopa késedelmes vevő veszélyére és terhére az 1881: LX t. cz. 144 § alapján és a 146. §. értelmében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir jbiróség) területén fekvő a galaczi 142. sz. tllkvben

487/2	hrsz.	ingatlanra	24	kor.	4113	hrsz.	ingatlanra	6	kor.
1502/2	„	„	22	„	4161/1	„	„	10	„
2197	„	„	12	„	4164/1	„	„	22	„
2898	„	„	12	„	4170/1	„	„	56	„
2961	„	„	56	„	4181/1	„	„	6	„
3263	„	„	82	„	4490/1	„	„	18	„
3365	„	„	8	„	4490/3	„	„	18	„

koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül **1902 ik évi áprills hó 21-ik napjának d e. 9 órája** Galacz községében kitüzetik ki.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 § ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt két egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számitandó 14 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számitandó 30 nap alatt a minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az 1881 évi decz. hó 6-án, 39.415/1 M szám alatt kelt rendeletben előirt modon a fogarasi m. kir. adóhivatal mint biroi letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejüleg megállapitott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságnál és Galacz község elöljáróságnál tekinthető meg.

Ezen árverési hirdetmény egy példánya a biróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett az árverési feltételek pedig megtekintés végett egy egy példányban Galacz község elöljáróságának, nem különben ezen árverési hirdetmény egy-egy példánya Fogaras, felméri járás szomszédos községekben, a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek elöljáróságaihoz megküldetni rendeltetik és tekintve, hogy a kikiáltási ár — koronát meghalad ezen árverési hirdetménynek törvényszerü kivonata.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejüleg megállapitott árverési feltételekkel együtt az 1881 évi LX t. cz. 153 § a intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előirt szabályok szerint.

Fogaras, 1902 évi Január hó 24-ik napján.

A kir járásbiróság mint tlkönyvi hatóság.

495,1 —1. Schupiter, kir. aljbiró.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.